

פרשת תולדות – שני

(ו) וַיָּשֶׁב יִצְחָק בְּגֶר:

ו ויָּתִיב יִצְחָק, בְּגֶר.

(ז) וַיִּשְׁאַלּוּ אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אַחֲתִי הוּא כִּי יֵרָא לֵאמֹר אִשְׁתִּי כֵּן יִהְיֶה אֲנִשִּׁי הַמָּקוֹם עַל־רַבָּקָה כִּי־טוֹבַת מְרֵאָה הוּא:

ז וַיִּשְׁאַלּוּ אַנְשֵׁי אֶתְרָא, עַל עֵיֶסֶק אֶתְתִּיה, וַאֲמַר, אַחַת הִיא: אַרִי דְחִיל, לְמִימַר אֶתְתִּי, דְּלָמָּא יִקְטְלוּנִי אַנְשֵׁי אֶתְרָא עַל רַבָּקָה, אַרִי שְׁפִירַת חִיזוּ הִיא.

רס"י < לְאִשְׁתּוֹ. עַל אִשְׁתּוֹ כְּמוֹ אֲמַרִי לִי אַחִי הוּא:

(ח) וַיְהִי כִּי אָרְכוּ־לוֹ שָׁם הַיָּמִים וַיִּשְׁקֶף אַבְיִמֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחֲלוֹן וַיֵּרָא וְהִנֵּה יִצְחָק מִצְחֶק אֶת רַבָּקָה אִשְׁתּוֹ:

ח וַיְהִי, כַּד סָגִיאוּ לִיהַ תַּמָּן יוֹמִיָא, וְאַסְתְּכִי אַבְיִמֶלֶךְ דְּפִלְשְׁתַּי, מִן חֶרְפָּא; וַחֲזָא, וְהָא יִצְחָק מְחִיֵּי, עִם, רַבָּקָה אֶתְתִּיה.

רס"י < כִּי אָרְכוּ. אָמַר מַעֲתָה אֵין לִי לְדַאוּג מֵאַחַר שְׁלֵא אָנְסוּהָ עַד עֲכָשְׁיוּ. וְלֹא נִזְהַר לְהִיּוֹת נֶשְׁמַר: וַיִּשְׁקֶף אַבְיִמֶלֶךְ וְגו'. רָאָהוּ מִשְׁמַשׁ מִטָּתוֹ:

(ט) וַיִּקְרָא אַבְיִמֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אֵךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הוּא וְאַיֶּךְ אֲמַרְתָּ אַחֲתִי הוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אֲמַרְתִּי כֵּן־אֲמֹת עָלַיהָ:

ט וַקְרָא אַבְיִמֶלֶךְ לְיִצְחָק, וַאֲמַר בְּרַם הָא אֶתְתְּךָ הִיא, וְאַיְכְּדִין אֲמַרְתָּ, אַחַת הִיא; וַאֲמַר לִיהַ, יִצְחָק, אַרִי אֲמַרִית, דְּלָמָּא אֶתְקַטִּיל עָלַהּ.

(י) וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ מַה־זֹּאת עֲשִׂיתָ לָנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אֶחָד הָעָם אֶת־אִשְׁתְּךָ וְהִבֵּאתָ עָלֵינוּ אֲשָׁם:

י וַאֲמַר אַבְיִמֶלֶךְ, מָא דָּא עֲבַדְתָּ לָנָא; כְּזַעִיר פּוֹן שְׂכִיב דְּמִיחַד בְּעַמָּא, עִם אֶתְתְּךָ, וְאַיְתִיתָא עָלָנָא, חוּבָא.

רס"י < אֶחָד הָעָם. הַמִּיּוּחַד בָּעָם זֶה הַמֶּלֶךְ: וְהִבֵּאתָ עָלֵינוּ אֲשָׁם. אִם שָׁכַב כְּבָר הִבֵּאתָ אֲשָׁם עָלֵינוּ:

(יא) וַיֵּצֵאוּ אַבְיִמֶלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר הַנִּגַּע בְּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוֹמָת:

יא וּפְקִיד אַבְיִמֶלֶךְ, יֵת כָּל עַמָּא לְמִימַר: דִּינְזִיק לְגַבְרָא הַדִּין, וְלֶאֱתִתִּיה אֶתְקַטְלָא יִתְקַטִּיל.

(יב) וַיִּזְרַע יִצְחָק בְּאֶרֶץ הַחֲוָה וַיִּמְצָא בַשָּׂנָה הַחֲוָה מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה:

יב וַיִּזְרַע יִצְחָק בְּאֶרֶעַ הַחֲוָה, וַאֲשַׁכַּח בַּשָּׂנָה הַחֲוָה עַל חַד מֵאָה בְּדַשְׁעָרוּהִי; וּבְרַכִּיהָ, יִי.

רס"י < בְּאֶרֶץ הַחֲוָה. אֶף עַל פִּי שְׁאִינָה חֲשׁוּבָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֲצָמָה בְּאֶרֶץ שְׁבַעַה גוֹיִם: בַּשָּׂנָה הַחֲוָה. אֶף עַל פִּי שְׁאִינָה כְּתֻקָּנָה שְׁהִיתָה שְׁנַת רַעְבוֹן: בְּאֶרֶץ הַחֲוָה בַּשָּׂנָה הַחֲוָה. שְׁנִינָה לְמָה לֹאמַר שְׁהֲאֶרֶץ קָשָׁה וְהַשָּׂנָה קָשָׁה: מֵאָה שְׁעָרִים. שְׁאֲמִדוּהָ כְּמָה רְאוּיָה לַעֲשׂוֹת וְעֲשִׂתָה עַל אַחַת שְׁאֲמִדוּהָ מֵאָה. וְרַבּוּתָנּוּ אֲמַרּוּ אוֹמַד זֶה לְמַעֲשָׂרוֹת הָיָה: